

6^η Συνδιάσκεψη

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

για την εργατική αντεπίθεση
και την αντικαπιταλιστική
ανατροπή

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ 6^{ης} ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

1. Είμαστε σε εποχή πολέμων και κρίσης, πολιτικής αντίδρασης, αλλά και εξεγέρσεων. Οι άνεμοι του πολέμου σαρώνουν τον πλανήτη, γίνονται κομμάτι της ζωής, αναπόσπαστο τμήμα της οικονομίας, της διαμόρφωσης των πολιτικών συστημάτων, της ιδεολογίας, του πολιτισμού. Οι άρχουσες τάξεις επιχειρούν να διασπείρουν ένα νέο “πολιτισμό” γεμάτο από μίσος, πολεμικές ιαχές, εθνικισμό, ρατσισμό, μισογυνισμό. Να μας πείσουν ότι η Γκουέρνικα της εποχής μας, η ηρωική Γάζα είναι κάτι που πρέπει να μάθουμε να ζούμε μαζί του. Κι όμως δεν τους περνάει!

Η ηρωική αντίσταση του παλαιστινιακού λαού, όπως και των άλλων λαών που αντιστέκονται από την Κούβα, έως τον Λίβανο και το Ιράν, μένει ανεξίτηλα χαραγμένη στο νου και τις καρδιές των εργαζομένων σε όλο τον κόσμο. Η Μινεάπολις έδειξε πως μια αποφασισμένη κοινωνία μπορεί να διώξει τους φονιάδες του πιο αδυσώπητου κατασταλτικού μηχανισμού του πλανήτη. Τα εκατομμύρια διαδηλωτών για τη Γάζα ή τα Τέμπη, οι μεγάλοι αγώνες στην εκπαίδευση, την υγεία, οι αντιπολεμικές κινητοποιήσεις, οι απεργίες των λιμενεργατών στη Μεσόγειο που δηλώνουν ότι δε φορτώνουν όπλα για τον πόλεμο, η μεγαλειώδης κινητοποίηση των αγροτών, δείχνουν ότι η μάχη για τα εργατικά-λαϊκά συμφέροντα, και ελευθερίες θα είναι πιο σκληρή από όσο νομίζουν οι αστικές κυβερνήσεις και κράτη ή οι μεγάλοι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί. Στους δρόμους του αγώνα αλλά και στις πολιτικές αναζητήσεις και διεργασίες ξαναγεννιέται μέσα στους λαούς η ανάγκη και η δυνατότητα ενός άλλου δρόμου που θα εξασφαλίσει την ειρήνη, την ελευθερία και την αξιοπρεπή ζωή.

Σε αυτή την ελπίδα και την ανάγκη της επαναστατικής κομμουνιστικής Αριστεράς λογοδοτεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αυτόν τον παλιό κόσμο της βαρβαρότητας, θα τον αλλάξουμε επαναστατικά! Η αυτοπεποίθησή μας στηρίζεται στις επαναστατικές δυνατότητες της εργατικής τάξης στη χώρα μας και σε όλο τον κόσμο. Η ταξική πάλη και ο συνολικός επαναστατικός αγώνας θα γράψουν για άλλη μια φορά την ιστορία, με την προϋπόθεση της ανόρθωσης του εργατικού κινήματος στο απαιτούμενο επίπεδο της πάλης για την αντικαπιταλιστική ανατροπή και την σύγχρονη σοσιαλιστική/κομμουνιστική προοπτική. Το δικό μας το μπόι ως αντικαπιταλιστικό πολιτικό μέτωπο της επαναστατικής αριστεράς, κρίνεται τελικά από τη συμβολή μας σε αυτή την αναγκαιότητα.

2. **ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ βάζουν φωτιά στον πλανήτη** στην προσπάθειά τους να αποκαταστήσουν την κλονισμένη κυριαρχία τους, να αναστρέψουν την υποχώρησή τους και την άνοδο του κύριου ανταγωνιστή τους, της Κίνας και του υπό διαμόρφωση ευρασιατικού άξονα. Η γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού στην Γάζα από το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ με την πλήρη στήριξη των ΗΠΑ είναι το πιο αποτρόπαιο έγκλημα. Η προκλητική επίθεση ΗΠΑ-Ισραήλ στο Ιράν οδηγεί σε μια εφιαλτική προοπτική ενός **ακήρυχτου παγκόσμιου στρατιωτικού και οικονομικού πολέμου.**

Ο πόλεμος στην Ουκρανία, που ουσιαστικά ξεκίνησε το 2014 συνεχίζεται, με την ΕΕ να χτυπάει πρώτη από όλους τα τύμπανα του πολέμου με την Ρωσία. **Η σημερινή κρίση επιταχύνεται από τον πόλεμο στον Κόλπο, αλλά δεν δημιουργήθηκε από αυτόν. Αντίθετα, ο πόλεμος τροφοδοτείται από τα αδιέξοδα του καπιταλισμού,** την οικονομική τελμάτωση της παγκόσμιας καπιταλιστικής οικονομίας, την πτωτική τάση των ποσοστών κέρδους, την αδυναμία επικερδούς τοποθέτησης συσσωρευμένου κεφαλαίου. **Γι' αυτό αναζητούν διέξοδο στην «πολεμική οικονομία».** Η στροφή αυτή έχει σαν αναπόφευκτο συμπλήρωμα την επίθεση του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων του στα εργασιακά- κοινωνικά δικαιώματα της εργατικής τάξης και του λαού, μέσα από την επιβολή της «δημοσιονομικής πειθαρχίας» και της πολεμικής προετοιμασίας, με όργιο εξοπλισμών. Ειδικά στην περίπτωση της ΕΕ και της Ελλάδας, η επίθεση κλιμακώνεται μέσω της φτηνής κι ελαστικής εργασίας και των υψηλών κερδών, του δημοσιονομικού «Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης» της ΕΕ, την αντιδραστικοποίηση του πολιτικού συστήματος.

- 3. Ο καπιταλισμός, η κρίση και οι αντιθέσεις του γεννούν τον πόλεμο. Μόνο η αντιπολεμική-αντιιμπεριαλιστική-αντικαπιταλιστική πάλη της εργατικής τάξης και του λαού, μπορεί να σώσει την ανθρωπότητα από την πορεία προς τον όλεθρο.** Παλεύουμε ενάντια στον άδικο επιθετικό πόλεμο των ΗΠΑ απέναντι στο Ιράν και την εμπλοκή της Ελλάδας σε αυτόν. **Είμαστε αλληλέγγυοι με το λαό του Ιράν και την Παλαιστίνη. Έχουμε το μέτωπό μας σταθερά στραμμένο πρώτα και κύρια ενάντια στις ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ.** Όχι μόνο διότι η χώρα μας ανήκει σε αυτούς τους αντιδραστικούς τυχολογικούς και πολεμοκάπηλους οργανισμούς, αλλά και επειδή αυτοί είναι -και πρωτίστως οι ΗΠΑ- που έχουν την πρωτοβουλία των πολεμικών κινήσεων. Ταυτόχρονα, στη σημερινή εποχή της όξυνσης των ανταγωνισμών σε διεθνές επίπεδο μεταξύ καπιταλιστικών μπλοκ σε Δύση και Ανατολή, εκτιμούμε ότι ο αντιπολεμικός αντιιμπεριαλιστικός και επαναστατικός αγώνας, πρέπει να υψώσει με αυτοτέλεια τις σημαίες της ταξικής διεθνιστικής πάλης, των εργατικών και κοινωνικών αναγκών σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. **Δεν πολεμάμε κάτω από ξένες ταξικά σημαίες.** Οι λαοί δεν έχουν ανάγκη από προστάτες, ούτε θα περιμένουν τη σωτηρία από καπιταλιστικά εκμεταλλευτικά κράτη και αστικές μερίδες.
- 4. Η κυβέρνηση της ΝΔ συμμετέχει ενεργά στον πόλεμο στο Ιράν** μέσα από την αποστολή των φρεγατών και F16 στην Κύπρο, την δράση των patriot στη Σ. Αραβία, την τοποθέτηση συστοιχίας τους στην Κάρπαθο, την αποστολή «Ασπίδες» στην Ερυθρά Θάλασσα. Η τυχολογική αυτή πολιτική αποτελεί συνέχεια όλης της αντιδραστικής πολιτικής της κυβέρνησης της ΝΔ, από τη στάση στον πόλεμο της Ουκρανίας, μέχρι την πλήρη ταύτιση με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ.

Ταξική βάση της εξωτερικής πολιτικής της ΝΔ είναι η **εξυπηρέτηση των συμφερόντων του ελληνικού κεφαλαίου**, κυρίως των εφοπλιστικού κεφαλαίου, των ομίλων της ενέργειας, των κατασκευών, των τραπεζών. **Θεμέλιος λίθος της είναι η απόλυτη ευθυγράμμιση με ΗΠΑ και ΕΕ, ο αντιδραστικός άξονας Ελλάδα-Κύπρος-Ισραήλ κάτω από την μαπακέτα των ΗΠΑ.** Κρίσιμη πλευρά της αποτελεί η ένταση του ανταγωνισμού με την αστική τάξη της Τουρκίας, μετατρέποντας την Ελλάδα σε «στρατηγικό βάθος» του Ισραήλ και el dorado για τις αμερικάνικες πολυεθνικές εξόρυξης στις ΑΟΖ. Η κυβέρνηση της ΝΔ αναζητά λαϊκή «νομιμοποίηση», παρουσιάζοντας την τυχολογική πολιτική της ως υπεράσπιση των «εθνικών, κυριαρχικών δικαιωμάτων». Στην πραγματικότητα επιδιώκει την ενίσχυση των συμφερόντων της αστικής τάξης στο πλαίσιο του αντιδραστικού ανταγωνισμού των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας για τον οικονομικό και γεωπολιτικό ρόλο της κάθε μιας στην Ανατολική Μεσόγειο (εξορύξεις, δρόμοι μεταφοράς κλπ).

Αυτή η πολιτική αποτελεί τη **βάση της συναίνεσης στα λεγόμενα «εθνικά θέματα» όλου του αστικού πολιτικού συστήματος**, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ, του Τσίπρα, της Ελληνικής Λύσης και των άλλων ακροδεξιών μορφωμάτων. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκτιμά ότι **ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων Ελλάδας Τουρκίας είναι αντιδραστικός και άδικος και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου. Στηρίζουμε τον κοινό διεθνιστικό αγώνα των εργατικών τάξεων και των λαών σε Ελλάδα και Τουρκία**, την πάλη για την ειρήνη στην περιοχή ενάντια στους καπιταλιστικούς και ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς.

5. **Η κυβέρνηση της ΝΔ έχει μπει σε περίοδο ανεπίστρεπτης φθοράς**, παρότι επιχειρεί να δείχνει τη χρησιμότητά της για το κεφάλαιο και να συγκροτεί συμμαχίες στη βάση της «σταθερότητας». Έρχεται αντιμέτωπη τόσο με τις άλυτες αντιφάσεις του αστικού συστήματος, όσο και με τις εργατικές, λαϊκές και νεολαιίστικες αντιστάσεις σε όλα τα μέτωπα που εκδηλώνεται η επίθεση.

Όμως η κρίση του πολιτικού συστήματος δεν αφορά μόνο την ΝΔ. Στρατηγική κρίση περνάει και η αστική «δημοκρατική αντιπολίτευση» σε βαθμό που δεν μπορούν να αποτελέσουν μια στοιχειωδώς διαφορετική εναλλακτική λύση απέναντι στην ΝΔ. Το ΠΑΣΟΚ, ο ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΕ.ΑΡ. αποτυγχάνουν να εκφράσουν την λαϊκή διαμαρτυρία λόγω του κυβερνητικού τους παρελθόντος, της συνενοχής τους στη σημερινή κατάσταση και της συμφωνίας τους στους βασικούς πυλώνες και όρια της αστικής πολιτικής.

Η ανοιχτή συμφωνία στις «εθνικές προτεραιότητες» της εξωτερικής πολιτικής (συστράτευση με ΗΠΑ-NATO, άξονας Ελλάδα-Κύπρος -Ισραήλ) και στις δεσμεύσεις της «οικονομικής και δημοσιονομικής σταθερότητας» (κερδοφορία του κεφαλαίου, Σύμφωνο Σταθερότητας), κάνουν την πολιτική τους να μην διαφοροποιείται ουσιαστικά από της ΝΔ. Η ακροδεξιά με κορμό την Ελληνική Λύση ενισχύεται, χωρίς όμως να καταφέρει να αποκτήσει τη δυναμική της ανόδου και της κυβερνητικής προοπτικής που έχει σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Το αντιφασιστικό κίνημα, οι αγώνες του εργατικού κινήματος και της αριστεράς έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο σε αυτό.

6. **Μπροστά στην διαφαινόμενη αδυναμία σχηματισμού κυβέρνησης στις επερχόμενες εκλογές η άρχουσα τάξη επιταχύνει την «από τα πάνω» αντιδραστική ανασυγκρότηση του αστικού πολιτικού συστήματος.** Η στήριξη κέντρων στο επερχόμενο «κόμμα Τσίπρα» και η ίδρυση συντηρητικού κόμματος από την Μ. Καρυστιανού αξιοποιούνται σε αυτή την κατεύθυνση. Ο λαός και ο κόσμος της αριστεράς δεν έχουν τίποτα να κερδίσουν αν επενδύσουν ελπίδες στην εφαρμογή της ίδιας πολιτικής με «άλλα ρούχα».

Οι αγώνες θα δικαιωθούν αν γίνουν αφετηρία **πραγματικής αντεπίθεσης**, συσπείρωσης δυνάμεων για την υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων σε ρήξη με τις κεντρικές επιλογές της κυρίαρχης πολιτικής. **Λογικές «αντιδεξιού», «δημοκρατικού ή λαϊκού μετώπου», «προοδευτικής εναλλακτικής λύσης», «μετώπου για την κάθαρση», είναι καταδικασμένες σε αποτυχία.** Ο αγώνας για να ανατραπεί η κυβέρνηση της ΝΔ, η κυβέρνηση της φτωχοποίησης, των αντεργατικών νόμων και της Βιολάντα, των ιδιωτικοποιήσεων των πάντων, του πολέμου, του ρατσισμού (με κορυφαία τα εγκλήματα σε Πύλο και Χίο) και της καταστολής, για να αποδοθούν όλες οι πολιτικές και ποινικές ευθύνες για τους υπεύθυνους του εγκλήματος των Τεμπών, της ληστείας του ΟΠΕΚΕΠΕ, του σκανδάλου των υποκλοπών, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών στελεχών της κυβέρνησης της ΝΔ και του Κ. Μητσοτάκη, πρέπει να **οδηγήσει όχι μόνο στην ήττα της σημερινής κυβέρνησης αλλά και στην πολιτική και στις αιτίες που γεννούν αυτή την πολιτική και την σαπίλα που την συνοδεύει.**

Η ανεξαρτησία απέναντι στο αστικό πολιτικό σύστημα, τα κόμματα και τα διλήμματά του αποτελεί κρίσιμο ζήτημα για την αντικαπιταλιστική αριστερά. **Ιδιαίτερα στα διλήμματα που πιθανό τεθούν ενόψει των πολιτικών εξελίξεων και των εκλογών, τα σενάρια σχηματισμού «μη δεξιών», «εναλλακτικών» κυβερνήσεων, η Συνδιάσκεψη αποφασίζει ότι δεν πρόκειται να στηρίξει άμεσα ή έμμεσα κανενός είδους τέτοια εναλλακτική λύση στον πρώτο, δεύτερο ή οποιαδήποτε εκλογικό γύρο.**

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα παρέμβει στις εκλογές και θα απευθύνει πρόταση κοινής πολιτικής παρέμβασης προς τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής, ανατρεπτικής αριστεράς με ανεξαρτησία από ΚΚΕ, ΜέΡΑ25 και ΝΕ.ΑΡ. στη βάση της πολιτικής της πρότασης. Θα απευθύνει ανοιχτό κάλεσμα προς όλες τις δυνάμεις να τοποθετηθούν θετικά υπέρ της ανάγκης για μια ισχυρή ενωτική παρέμβαση της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στις επερχόμενες πολιτικές μάχες στη βάση προγράμματος, αρχών και με σχέση σεβασμού και ισοτιμίας. Από την πρόταση αποκλείεται η ΛΑΕ-ΑΡΑΣ λόγω των πολιτικών θέσεων της και της βαθιά εκφυλιστικής και επικίνδυνης δράσης της στο φοιτητικό και στο εργατικό-λαϊκό κίνημα.

7. Η δική μας απάντηση έχει άλλο κέντρο βάρους: Συγκρότηση εργατικού, λαϊκού, ανατρεπτικού πόλου κοινωνικής και πολιτικής αντιπολίτευσης, με στόχευση την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης της πολιτικής κυβερνήσεων, κεφαλαίου, ΕΕ και της πολεμικής στρατηγικής ΗΠΑ, ΝΑΤΟ στην περιοχή μας.

Η πρόταση αυτή συμπυκνώνεται στον πολιτικό στόχο: Παλεύουμε για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ και της πολιτικής του κεφαλαίου και της ΕΕ, ενάντια στην συναίνεση των ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ακροδεξιές Ελληνικής Λύσης. Για να βαθύνει η κρίση του συστήματος, να οδηγήσει σε ρωγμή και ανατροπές της κυρίαρχης πολιτικής, να ανοίξει ο δρόμος για τις επαναστατικές αλλαγές, για την εργατική εξουσία.

Ο στόχος ανατροπής της καπιταλιστικής επίθεσης δεν μπορεί να επιτευχθεί με λογική ανάθεση σε καμία κυβέρνηση που θα κινείται στο πλαίσιο του συστήματος, ούτε κρίνεται κυρίως σε κοινοβουλευτικούς συσχετισμούς και εκλογικά ποσοστά.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, θεωρεί ότι «βάθρα» υλοποίησής του αποτελούν:

- a. Ο μαζικός εργατικός και λαϊκός ξεσηκωμός, με κέντρο ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό και λαϊκό κίνημα, για «ψωμί, δουλειά, ελευθερία, ειρήνη». Για την ανατροπή της αντεργατικής, πολεμικής, αντιδημοκρατικής εκστρατείας του κεφαλαίου, της πολεμικής οικονομίας και των Προγραμμάτων Σταθερότητας.
- b. Η ανασυγκρότηση και συσπείρωση των δυνάμεων της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής αντιμπεριαλιστικής επαναστατικής, κομμουνιστικής αριστεράς, που θα θέτει σταθερά την ανάγκη και θα συγκεντρώνει δυνάμεις για συνολικό αντικαπιταλιστικό αγώνα για την επαναστατική ανατροπή, για τον σοσιαλισμό, κομμουνισμό της εποχής μας.
8. Ο λαός για να δώσει τις μεγάλες μάχες που είναι μπροστά μας πρέπει να οπλιστεί με το **αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης** και πολιτικούς στόχους που να έρχονται σε **σύγκρουση με τις κεντρικές πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης και του κεφαλαίου**, κόντρα στα αντιλαϊκά Προγράμματα Σταθερότητας και την πολεμική οικονομία της ΕΕ. Για απειθαρχία, ρήξη και αποχώρηση από την ΕΕ. Για ειρήνη με απεμπλοκή της Ελλάδας από τους πολέμους, το διώξιμο των βάσεων, την ανατροπή των εξοπλιστικών προγραμμάτων και την αποχώρηση από το ΝΑΤΟ. Για να χάσει πλούτο, ιδιοκτησία και εξουσία το κεφάλαιο, με εθνικοποιήσεις και εργατικό έλεγχο και βαριά φορολογία, ανοίγοντας τον δρόμο για την επαναστατική ανατροπή του. Για την υπεράσπιση του πλανήτη για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου και φύσης. Για να κλείσουμε την πόρτα στην απειλή της ακροδεξιάς και του φασισμού. Ενάντια στη σημερινή βαρβαρότητα, τη σαπίλα, τον σεξισμό, τον ρατσισμό.

Το πρόγραμμα αυτό αποτελεί πρόταση μάχης, συσπείρωσης δυνάμεων, βελτίωσης της θέσης της εργατικής τάξης σήμερα, δημιουργία ρηγμάτων στο κεφάλαιο και το κράτος του, δημιουργίας επαναστατικών συνθηκών. Δεν αποτελεί κυβερνητική πρόταση, ούτε μπορεί στο σύνολό του να υλοποιηθεί το πλαίσιο του σημερινού συστήματος, αλλά η πάλη γι' αυτό αποτελεί δρόμο ολόπλευρης προετοιμασίας για το αναγκαίο επαναστατικό άλμα.

9. Η πρόταση αυτή υπερβαίνει τις λογικές του ΜΕΡΑ25 και του ΚΚΕ. Το ΚΚΕ στις κρίσιμες μάχες του κινήματος, ιδίως όταν η αντιπαράθεση έπαιρνε πολιτικά χαρακτηριστικά, έδρασε **ανασχετικά και όχι προωθητικά**. Ήταν το ΚΚΕ που έδωσε και δίνει μάχη ενάντια στο στόχο για δημόσιο σιδηρόδρομο, στην καταγγελία της σύμβασης με την Hellenic Train μετά το κρατικό-επιχειρηματικό έγκλημα και τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις για τα Τέμπη, με τη λαθεμένη θέση «τι δημόσιο-τι ιδιωτικό». Που αρνήθηκε πεισματικά να συνδέσει τους αγώνες των αγροτών με αυτούς των εργαζόμενων. Που αρνήθηκε τις κινητοποιήσεις ενάντια στο Ισραηλινό κρουαζιερόπλοιο IRIS CROWN το καλοκαίρι. Που στην εκπαίδευση ταλαντεύεται διαρκώς για την συνέχιση της απεργίας-αποχής ενάντια στην αξιολόγηση. Που ταυτίζοντας τα «κυριαρχικά δικαιώματα» με τις επιθετικές επιδιώξεις του ελληνικού καπιταλισμού υποχωρεί μπροστά στις στρατηγικές βλέψεις του σε κρίσιμα ζητήματα (ΑΟΖ, αντιδραστικός άξονας Ελλάδα-Κύπρου-Ισραήλ κλπ.). Που αρνείται ακόμη και την κοινή δράση στο αντιπολεμικό κίνημα. **Το ΚΚΕ δεν έχει γραμμή ανατροπής της κυρίαρχης πολιτικής.**

Επικαλείται την «ωρίμανση των συνθηκών και το κάλεσμα της ιστορίας», όχι για την διαμόρφωση αλλά σαν άλλοθι για την απουσία επαναστατικής στρατηγικής και τακτικής, για το άνοιγμα του δρόμου για τον σοσιαλισμό/κομμουνισμό της εποχής μας.

Το ΜΕΡΑ25 κινείται μέσα στο πλαίσιο της αστικής πολιτικής και της Ε.Ε. Προβάλλει μια ευρωκεϋνισιανή τεχνοκρατική διαχείριση και ένα μοντέλο «υγιούς, παραγωγικού ανταγωνιστικού» καπιταλισμού. Συνθήματα όπως «ούτε κρατισμός – ούτε ολιγαρχία», «μετοχές στους εργαζόμενους», καθώς και θεωρίες περί κατάργησης του καπιταλισμού μέσω της «τεχνοφουερραρχίας» ή του «νεφοκεφαλαίου», αποτελούν επί της ουσίας προσχήματα για άρνηση αντικαπιταλιστικού αγώνα και προσπάθεια εκσυγχρονισμού παλιών σοσιαλδημοκρατικών προτάσεων, με επένδυση ριζοσπαστικής ρητορικής.

Η ΝΕ.ΑΡ. βρίσκεται σε κρίση γιατί επιμένει στον κυβερνητισμό και στη στρατηγική που οδήγησε και στην κρίση του ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό δεν μπορεί να τοποθετηθεί αυτοκριτικά για τις ευθύνες των στελεχών της, για τον ρόλο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ.

Η πολιτική πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ απευθύνεται σε χιλιάδες αγωνιστές και αγωνίστριες, στους εργαζόμενους και εργαζόμενες που δεν πείθονται από την αστική «δημοκρατική αντιπολίτευση», ενώ αναγνωρίζουν όλο και περισσότερο τα όρια του ΚΚΕ, ή τις αποτυχημένες σοσιαλδημοκρατικές συνταγές του ΜΕΡΑ25. Μέσα στους εργαζόμενους και στη **νεολαία γεννιέται ένα πολύμορφο και αντιφατικό ρεύμα ριζοσπαστικοποίησης**, που εκδηλώνεται με μεγάλη δύναμη σε κινητοποιήσεις όπως των Τεμπών, τις διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη και ενάντια στην επίθεση των ΗΠΑ στο Ιράν, σε μαχητικούς εργατικούς αγώνες, όπως ο μεγαλειώδης αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση και την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, στην υγεία, των ναυτεργατών της ΠΕΝΕΝ, στα μεγαλειώδη μπλόκα των αγροτών που δύο και πάνω μήνες συγκλόνισαν την ελληνική κοινωνία, σε δεκάδες μικρές και μεγάλες μάχες. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συμβάλει ώστε το εργατικό και λαϊκό κίνημα να αναμετρηθεί εδώ και τώρα **με την «καρδιά» της κυβερνητικής-καπιταλιστικής επίθεσης, να προκαλέσει ρωγμές στην πολιτική της φτώχειας, του πολέμου, των ιδιωτικοποιήσεων, της κυριαρχίας του κέρδους**. Για τη ριζική βελτίωση της θέσης των εργαζόμενων και για να υπάρξουν κατακτήσεις.

Η «υπόθεση Παναγόπουλου», ανεξάρτητα από το κουκούλωμά της, ανέδειξε το τεράστιο δίκτυο χρηματοδοτήσεων, εξαγορών, κρατικού, εργοδοτικού ελέγχου που απλώνεται στα συνδικάτα. Ανέδειξε τον αντιδραστικό ρόλο του στρώματος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας σαν «πέμπτη φάλαγγα» της αστικής τάξης μέσα στους εργάτες. Η αντεπίθεση του εργατικού και λαϊκού κινήματος προϋποθέτει συνδικάτα και αγώνες στα χέρια των εργαζομένων, ενίσχυση των πρωτοβουλιών ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος, ενάντια στον υποταγμένο συνδικαλισμό των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

10. Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιδιώκουν από κοινού να ενισχύσουν τις πολιτικοσυνδικαλιστικές κινήσεις/σχήματα στους κοινωνικούς χώρους, να βαθύνουν τον προσανατολισμό τους, να δυναμώσουν τη δράση και επιρροή τους, να σφυρηλατήσουν την ενότητά τους, τη δημοκρατία και τη συντροφικότητά τους.

Στο εργατικό κίνημα παρεμβαίνουμε στους αγώνες που ξεσπάνε, ενωτικά με όλον τον κόσμο που ξεσηκώνεται προβάλλοντας τα βασικά στοιχεία του αντικαπιταλιστικού προγράμματος. Ενισχύουμε τις υπάρχουσες εργατικές κινήσεις και σχήματα και επιδιώκουμε τον συντονισμό τους σε μονιμότερη βάση. **Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα στηρίξουν από κοινού μαχητικούς αγώνες, την ανάγκη γενικών συνελεύσεων και συντονισμών πρωτοβάθμιων συνδικάτων**, που παλεύουν για ένα εργατικό κίνημα, την κοινή δράση μέσα στο κίνημα με κάθε μαχόμενη δύναμη.

Παλεύουμε για την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, των πρωτοβάθμιων σωματείων και την συγκρότηση νέων σωματείων και επιτροπών αγώνα. . Θέλουμε οι αγώνες να οργανώνονται από τα κάτω, με κέντρο τα πρωτοβάθμια σωματεία και κάθε άλλη μορφή αυθεντικής συσπείρωσης των εργαζόμενων (συνελεύσεις αγώνα, συντονιστικά κ.λπ.). Για την αυτοοργάνωση του κινήματος, με τις δικές του δομές και

συνελεύσεις, ανεξάρτητα και ενάντια στους θεσμούς του κράτους των καπιταλιστών. Για να αναπτυχθούν μαζικοί αγώνες και νικηφόρες απεργίες.

Στο ζήτημα του πολέμου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ προκρίνει την αντιπολεμική, αντιιμπεριαλιστική, διεθνιστική, κοινή δράση. Απευθύνεται ειδικά σε δυνάμεις και αγωνιστές του μαζικού κινήματος με τους οποίους εκτιμάμε ότι υπάρχει κοινή βάση. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει άμεσα να μπει μπροστά για την δημιουργία αντιπολεμικής πρωτοβουλίας. Συνδέουμε τις μάχες του εργατικού κινήματος με την πάλη ενάντια στον πόλεμο, τον ιμπεριαλισμό, στους εξοπλισμούς, για το κλείσιμο όλων των βάσεων και την αποχώρηση από το ΝΑΤΟ. Δεν στοιχιζόμαστε πίσω από την αστική τάξη στον ανταγωνισμό της με την αστική τάξη της Τουρκίας. Παλεύουμε για την χειραφέτηση της εργατικής τάξης από τον εθνικισμό, τον μιλιταρισμό, την πατριδοκαπηλία. Επιδιώκουμε την οικοδόμηση σχέσεων με τις επαναστατικές διεθνιστικές οργανώσεις στην Τουρκία και όλη την περιοχή. **Παίρνουμε πρωτοβουλίες που στοχεύουν στον εργατικό διεθνισμό, την κοινή πάλη και την ειρήνη μεταξύ των λαών της περιοχής.** Η εργατική τάξη σε Ελλάδα, Τουρκία και Κύπρο δεν πρέπει να γίνει θυσία για τα κέρδη του κεφαλαίου.

Το επόμενο διάστημα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κλιμακώνει την παρέμβασή της στο μέτωπο της πάλης ενάντια στις **ρατσιστικές εκστρατείες κυβέρνησης, άρχουσας τάξης.** Πρωτοστατούμε στην ανάπτυξη κοινών αγώνων ντόπιων και μεταναστών/ριων. Επιδιώκουμε κοινές πρωτοβουλίες και συντονισμό των αντιρατσιστικών οργανώσεων. Μπαίνουμε αποφασιστικά μπροστά για να καταδικαστούν οι ένοχοι για το ρατσιστικό έγκλημα της Πύλου και της Χίου. Για να τσακίσουμε τις προσπάθειες ανασύνταξης των φασιστών σε σχολεία και γειτονιές.

Ιεραρχούμε αποφασιστικά **στο μέτωπο της πόλης και του περιβάλλοντος** και αξιοποιούμε την ισχυρή παρακαταθήκη των αριστερών αντικαπιταλιστικών περιφερειακών κινήσεων σε όλη την Ελλάδα καθώς και των παρεμβάσεών μας σε δεκάδες πόλεις. Επιδιώκουμε τον μεταξύ τους συντονισμό σε τοπικό και πανελλαδικό επίπεδο. Αναπτύσσουμε την παρέμβαση μας στην υπεράσπιση του λαϊκού δικαιώματος στη στέγη με αγώνες αποτροπής των πλειστηριασμών και των εξώσεων.

Στον χώρο της **φοιτητικής νεολαίας η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενοποιεί την παρέμβαση των δυνάμεων της και στηρίζει την Attack στα ΑΕΙ και τις πρωτοβουλίες της για την συγκρότηση φοιτητικού κινήματος ικανού να συγκρουστεί με την πολιτική του κεφαλαίου και της κυβέρνησης στην παιδεία και να νικήσει και την ενωτική ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας**. Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και τα σχήματα της Attack μπορούν και πρέπει να αποτελέσουν τη δύναμη ευρύτερων πρωτοβουλιών κοινής δράσης, συζήτησης και αγωνιστικής συσπείρωσης της μαχόμενης αριστεράς στα πανεπιστήμια, για την αναζωογόνηση των φοιτητικών συλλόγων, την ανάπτυξη των μαζικών διαδικασιών, την μαχητική δράση του κινήματος των φοιτητών/τριων. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταδικάζει αποφασιστικά πολιτικά την ΑΡΑΣ - «ΕΑΑΚ» που με την τραμπούκικη δράση και βίαιη στάση τους (αλλά και τη δεξιά γραμμή τους σε πολλά ζητήματα του φοιτητικού κινήματος), ιδιαίτερα απέναντι στις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, δρουν καταστροφικά για το κίνημα, για αυτό και έχουν ήδη καταγγεληθεί δημόσια και απομονωθεί πολιτικά από το σύνολο των ρευμάτων και οργανώσεων της αριστεράς και του κινήματος. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν έχει κανενός είδους συνεργασία με την ΑΡΑΣ-"ΕΑΑΚ" στο φοιτητικό κίνημα αλλά και συνολικά.

Παράλληλα η όξυνση του σεξισμού, των γυναικοκτονιών, των επιθέσεων στα ΛΟΑΤΚΙ άτομα και γενικότερα των έμφυλων διακρίσεων απαιτούν αναβαθμισμένη παρέμβαση από πλευράς μας στο πεδίο του φεμινιστικού κινήματος από ταξική αντικαπιταλιστική σκοπιά. Ενάντια στις σεξιστικές επιθέσεις της άρχουσας τάξης και της κυβέρνησης κάνουμε την πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ, υπόθεση όλου του εργατικού κινήματος και της νεολαίας.

11. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι το σημαντικότερο μετωπικό εγχείρημα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Κατάφερε να συγκροτήσει ένα διακριτό και σχετικά ορατό πολιτικό ρεύμα. Παρά τα σημαντικά της προβλήματα, διακρίνεται

από τη μαχητική και πρωτοπόρα συμμετοχή της στους μεγάλους εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες, τη σωστή τοποθέτησή της πάνω σε κύριες διαχωριστικές γραμμές που έθεσε η αστική στρατηγική, σε ζητήματα όπως το «Μακεδονικό», οι ΑΟΖ, τα ελληνοτουρκικά, η πανδημία, ο πόλεμος στην Ουκρανία, η κλιματική κρίση, ο ρατσισμός, η μάχη ενάντια στους φασίστες και άλλα, στα οποία η υπόλοιπη αριστερά κινείται σε λογική συναίνεσης και εντός της κυρίαρχης αστικής αφήγησης ή τα υποβαθμίζει.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν σημαντική παρακαταθήκη για το μέλλον, ωστόσο δε μας απαλλάσσουν από το καθήκον να δούμε αυτοκριτικά τα σοβαρά προβλήματα λειτουργίας και την έλλειψη ενότητας σε πολλές παρεμβάσεις μας.

Το προηγούμενο διάστημα αναδείχθηκαν σοβαρές πολιτικές και φυσιογνωμικές διαφορές μεταξύ των οργανώσεών της και αποκλίνουσες γραμμές σε σημαντικά ζητήματα, παρά τις συλλογικές αποφάσεις, όπως η στάση απέναντι στα ρεφορμιστικά ρεύματα, στο εργατικό κίνημα, το αντιφασιστικό, η στάση στο δεύτερο γύρο των δημοτικών, περιφερειακών εκλογών. Προβληματικές είναι και οι αποκλίνουσες τακτικές στο φοιτητικό κίνημα καθώς και στο αντιρατσιστικό.

Η μη λειτουργία των τοπικών και κλαδικών επιτροπών, οδήγησε σε ένα μοντέλο συγκρότησης «από τα πάνω» που δεν επέτρεψε την πλατιά και δημοκρατική συζήτηση, την υλοποίηση και έλεγχο των αποφάσεων και των οργάνων, ενώ ακύρωσε τον ρόλο των μελών της, ειδικά εκείνων που δεν εντάσσονται σε κάποια από τις οργανώσεις που συγκροτούν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στη νέα περίοδο των μεγαλύτερων απαιτήσεων, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλει να αλλάξει την συνολική πολιτική λειτουργία της, να αποκτήσουν σταθερή λειτουργία οι Επιτροπές της αλλά και το ΠΣΟ. Η έκδοση ηλεκτρονικού περιοδικού και η διοργάνωση φεστιβάλ σε διάφορες περιοχές (όπως γίνεται στην Ήπειρο) αποτελεί επιδίωξή μας για το επόμενο διάστημα. Για σοβαρά ζητήματα που μπορεί να προκύπτουν πρέπει να γίνεται άμεσα συνεδρίαση του ΠΣΟ και γύρος συνελεύσεων των επιτροπών ώστε η βάση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να έχει τον λόγο.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αντιμετωπίζει το επόμενο διάστημα κρίσιμες προκλήσεις. Μπορεί να ανταποκριθεί στις νέες δυνατότητες. Η ενίσχυση και η ανάπτυξή της θα κριθεί στη δράση των δυνάμεών της με βάση το πρόγραμμα και την πολιτική της κατεύθυνση, με την ενίσχυση του ανατρεπτικού της χαρακτήρα και την υπεράσπιση της πολιτικής της ανεξαρτησίας απέναντι στα κάθε είδους αστικά και ρεφορμιστικά σχέδια και τις επιδράσεις τους στο κίνημα και στην Αριστερά. **Η ανεξαρτησία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς από την αστική πολιτική και τα ρεφορμιστικά σχέδια αποτελεί την πιο ισχυρή βάση και προϋπόθεση για την ύπαρξη μιας ενότητας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε στέρεες βάσεις, παρά τις πολιτικές διαφορές των οργανώσεών της. Σε διαφορετική περίπτωση υπονομεύονται και καταργούνται οι καταστατικές αρχές της συγκρότησής της, οι συντροφικές σχέσεις και οι όροι της συνύπαρξης.**

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελεί μέτωπο και επομένως δεν έχει δημοκρατικό συγκεντρωτισμό, ωστόσο η περιφρόνηση των συλλογικών αποφάσεων των σωμάτων και των οργάνων της υπονομεύουν την ύπαρξή της και απαξιώνουν τη σημασία της λειτουργίας της ως μετώπου οργανώσεων και αγωνιστών με μέλη και επιτροπές και όχι απλά ως συντονιστικό οργανώσεων. Ο σεβασμός της αυτοτέλειας των οργανώσεων και η διαρκής προσπάθεια σύνθεσης, δεν πρέπει να αξιοποιούνται ως δικαιολογία για δράση έξω από τα όρια των ιδρυτικών αρχών συγκρότησής της και τις αποφάσεις της.

12. Στην περίοδο που έρχεται η ΑΝΤΑΡΣΥΑ οφείλει να συμβάλλει αποφασιστικά στην αντεπίθεση του λαού και της αντικαπιταλιστικής μαχόμενης αριστεράς. Παράλληλα, η 6^η συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θέτει τον στόχο της ανασυγκρότησης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του πολιτικού της μετώπου στο ύψος των απαιτήσεων της εποχής μας.

Με βάση τις παραπάνω ορίζουσες η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει ήδη καταθέσει ένα άμεσο προωθητικό κάλεσμα για την ανασυγκρότηση και την ενωτική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Τώρα, είναι η στιγμή να γίνει ένα βήμα, ενότητας, διαλόγου, προγραμματικής σύγκλισης και συστηματικής κοινής δράσης. Να γίνει ένα βήμα για ισχυρή, ενωτική, ανεξάρτητη αντικαπιταλιστική αριστερά. Το αντικαπιταλιστικό και ανατρεπτικό ρεύμα υπάρχει και είναι ικανό να δίνει και να κερδίζει μάχες.

Απευθύνουμε κάλεσμα στους χιλιάδες αγωνιστές, αγωνίστριες και στις οργανωμένες δυνάμεις της μαχόμενης, ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς, σε όλους όσους παλέψαμε μαζί τα προηγούμενα χρόνια στα κρίσιμα μέτωπα, για μια κοινή πολιτική παρέμβαση για μια **προωθητική ενωτική παρέμβαση στην βάση αρχών**. Με κριτήριο την ύπαρξη **συμφωνίας στα βασικά πολιτικά ζητήματα, την ύπαρξη συναγωνιστικών εμπειριών** και της **κοινής πορείας το προηγούμενο διάστημα**.

Στις επερχόμενες πολιτικές και εκλογικές μάχες επιδιώκουμε να ενισχυθεί το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και οι δυνάμεις που το εκφράζουν. Για μια αριστερά, που μπορεί να σταθεί στο ύψος των αναγκών της εργατικής δράσης.

- Ενισχύουμε την αριστερά που **δίνει την μάχη με τον αντίπαλο σε όλη την γραμμή του μετώπου**.
- Την αριστερά των **μαχητικών αγώνων**, των απεργιών, της **ανεξαρτησίας από τον υποταγμένο συνδικαλισμό** και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία.
- Την αριστερά που βλέπει έξω από το σύστημα, σε **επαναστατική ρήξη** με τον καπιταλισμό και κάθε λογής κυβερνητική του διαχείριση.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μετά την Συνδιάσκεψη θα πάρει όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες, προς τον κόσμο και τις δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς, τους αγωνιστές και της αγωνίστριες των πολιτικο-συνδικαλιστικών ριζοσπαστικών σχημάτων και συσπειρώσεων, τους αγωνιστές του εργατικού, αντιπολεμικού, οικολογικού, φεμινιστικού κινήματος. Τις μαχόμενες δυνάμεις της νεολαίας, για μια πορεία ανασυγκρότησης, ενίσχυσης και ενότητας της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα οργανώνει το επόμενο διάστημα ένα γύρο πολιτικών εκδηλώσεων σε γειτονιές, πόλεις και κλάδους, με βάση τις αποφάσεις της 6^{ης} Συνδιάσκεψης. Για την επεξεργασία θέσεων θα πάρει πρωτοβουλία για να συγκροτηθούν ανοιχτές θεματικές επιτροπές με την εμπλοκή και ανένταχτου κόσμου και διανοούμενων. Παράλληλα θα πάρει πρωτοβουλίες για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, όπως, συνελεύσεις του αντικαπιταλιστικού και ριζοσπαστικού κοινωνικού και πολιτικού ρεύματος, ανοιχτές στο διάλογο, την κοινή δράση, τις κοινές επεξεργασίες θέσεων σε κρίσιμα θέματα. Μαζί με άλλες δυνάμεις που κινούνται σε ανάλογη κατεύθυνση θα προτείνει τη συγκρότηση μόνιμου χώρου διαλόγου, πρωτοβουλιών και κοινής δράσης.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα συγκροτήσει ανοιχτές θεματικές επιτροπές για το βάθεμα και την ανάλυση του αντικαπιταλιστικού προγράμματος σε ζητήματα όπως: Στέγη και αγροτο-διατροφικό ζήτημα, την οικολογία, Υγεία, Παιδεία – Πολιτισμός, Υποδομές (Ενέργεια – νερό – μεταφορές), Κράτος και θεσμοί της εργατικής εξουσίας, οικονομία (νόμισμα, εμπόριο), εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα, εργατική τάξη, κίνημα, μέτωπο κ.α. Οι επιτροπές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα πάρουν πρωτοβουλίες για αντικαπιταλιστικές συνελεύσεις σε γειτονιές και κλάδους, απευθυνόμενες στο αντικαπιταλιστικό και ριζοσπαστικό δυναμικό των πολιτικοσυνδικαλιστικών κινήσεων, των δημοτικών και περιφερειακών σχημάτων, των εργατικών λεσχών, των αντιφασιστικών επιτροπών και άλλων συλλογικοτήτων.

Επίλογος

Η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, συζήτησε σε συντροφικό πνεύμα και με την επαναστατική αυτοπεποίθηση να συμβάλουμε να «πάνε αλλιώς» οι εξελίξεις. Προς όφελος, όχι μόνο της «άμυνας», αλλά και με οικοδόμηση πολιτικών προϋποθέσεων και συσχετισμών για μια εργατική λαϊκή αντεπίθεση με όρους ανατροπής και στρατηγικής. Ζούμε ήδη κοινωνικές και πολιτικές αναστατώσεις, συχνά και εξεγέρσεις. Στοχεύουμε ωστόσο να συμβάλουμε και σε μεγάλα επαναστατικά γεγονότα στην κατεύθυνση της ανατροπής της καπιταλιστικής τάξης

πραγμάτων, πολέμου και βαρβαρότητας που ζούμε. Υπερασπίζουμε μέσα στο εργατικό κίνημα και την ευρύτερη αριστερά, από θέσεις αρχών, αλλά και με ανατρεπτική πολιτική πρακτική, ακριβώς αυτή την προοπτική. Με ενωτικό πνεύμα και αποφασιστικότητα για «συνάντηση» με ευρύτερα ρεύματα ριζοσπαστικοποίησης στην εργατική τάξη και τη νεολαία, αλλά και ταξική αδιαλλαξία απέναντι στην αστική πολιτική, τα κόμματά της και τα ιδεολογικά ρεύματα (αστικά και μικροαστικά), που επιδιώκουν την καθήλωση σε ένα ανέφικτο «ορίζοντα του εφικτού», που διαρκώς οδηγεί σε ήττες. Αφετηρία για την συμβολή μας είναι η νέα πνοή στο αντικαπιταλιστικό πολιτικό μέτωπο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, με «φιλοδοξία» διεύρυνσης με νέες φλέβες ριζοσπαστικοποίησης που γεννιούνται, καθώς και με διασφάλιση και ισχυροποίηση των πολιτικών και οργανωτικών όρων για την υλοποίηση των αποφάσεών μας.

Η 6^η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Αθήνα, 05/04/2026

Το κείμενο της Πολιτικής Απόφασης που υπερψηφίστηκε από την 6^η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ